

FÖRSTA SÖNDAGEN I ADVENT

DOMINICA PRIMA ADVENTUS

Epistel Rom 13: 11-14, Evangelium Matt 21: 1-11, II årg Högm. Joh. 18: 36, 37. Predikan Ingemar Andersson

SE, DIN KONUNG KOMMER - SANNINGENS KONUNG

Många riken av olika slag finns runtom i den här världen, men på det andliga området existerar endast två riken. Det är Sanningens rike och Lögnens rike. I vår text i dag, som är hämtad från Kristi lidandes historia, står en representant för vardera riket framför oss, och det är ingen svårighet att avgöra vem av de två som står för Sanningen.

Den ene står inför rätta, anklagad för uppvigling mot ockupationsmakten och för att ha upphöjt sig själv till kung. Den andre är hans domare. Domaren vet att den anklagade är oskyldig, att hans vedersakare av avund har utlämnat honom till den romerska rättvisan. Men domaren, som skulle stå för sanning och rätt, slingrar sig, ljuger, kompromissar och dömer till sist den oskyldige till döden.

Den anklagade, som är Jesus, vår Frälsare, står fast som klippan. Genom att tumma litet på sanningen, vara lite taktisk, hade han kunnat rädda sitt liv, men för honom var det inte möjligt. Han var nämligen av Sanningen. För att vittna om sanningen var han född, och därför hade han kommit i världen, bekänner han. Och bland alla bedragare, förnekare, svikare och själviska lögnare står han för Sanningen. Och som Konung i Sanningens rike vittnar han: *-Var och en som är av sanningen lyssnar till min röst.*

Det finns många sanningssökande här i världen. Men Sanningens Konung anser man sig inte kunna tro på. Det där med Gud, Jesus och Bibeln förkastar man, för man måste ju vara ärlig, säger man. Av sanningskärlek anser man sig inte kunna acceptera Bibelns ord. Den är så fylld av konstigheter och obegripliga ting. Den påstår helt omöjliga saker och berättar otroliga händelser, sådant som vi vet inte kan hända. Vetenskapen ger oss helt andra svar.

Men Jesus säger, att det inte är ärlighet och sanningskärlek och sökande efter sanningen som hindrar människor att tro på honom, lyssna och ta till sig hans ord, utan det är oärligheten och lögnen som härskar över den som vänder Jesus ryggen.

Varför förstår ni inte vad jag säger? frågar Jesus sina förföljare vid ett tillfälle, och fortsätter: Därför att ni inte kan lyssna till mitt ord. Ni har djävulen till er fader. Och vad er fader har begär till, det vill ni göra. Han har varit en mördare från början och har aldrig stått på sanningens sida, eftersom sanning inte finns i honom. När han talar lögn, talar han av sitt eget, ty han är en lögnare, ja, lögnens fader. Men mig tror ni inte, därför att jag säger er sanningen... Den som är av Gud lyssnar till Guds ord. Men ni lyssnar inte, därför att ni inte är av Gud. (Joh.8)

För att vittna om sanningen är jag född, och därför har jag kommit i världen. Var och en som är av sanningen lyssnar till min röst, säger Jesus till Pilatus.

Och Pilatus rycker på axlarna och frågar: *Vad är sanning?* Han hade kunnat få veta det, men han väntar sig inte något svar, för vem kan veta vad som är sant? Det som är sant för den ene behöver ju inte vara sant för den andre. Ingen kan väl påstå att han äger Sanningen med stort S. Sanningar kommer och går här i världen. Det som är sant i dag kan nästa dag vara lögn. Sådant

som för bara några år sedan betraktades som fullständigt omöjligt är i dag verklighet. Så – vad är sanning? Ingen kan veta...

Så är det i lögnens rike. Där råder den totala ovissheten. Där ges inga bärande svar på de stora livsfrågorna, varifrån och varthän. Där famlar människorna omkring, sökande något att hålla sig till, luta sig emot, vila vid, för man har inte funnit svaren, målet och meningen med tillvaron. Och djävulen, som i Skriften kallas lögnens fader, ser noga till att fylla sina undersåtars liv med så många aktiviteter, att det inte skall bli tid till eftertanke och besinning.

Hur totalt annorlunda är det inte i Kristi rike! Där finns friden, där finns samvetsro och vila. Där finns trygghet, mål och mening i tillvaron. En som funnit detta skriver:

*O, hur tomt är allt i hela världen!
Utan Jesus är blott synd och nöd,
Utan Jesus är ock evigheten
Idel mörker, gråt och evig död...
Men nu har jag allt, ja, allt i Jesus,
LäkeDOM för alla hjärtats sår;
Ingen synd, som icke han förlåter,
Ingen nöd som icke han förstår.*

Och här, mitt i tidens malström, står Sanningens Konung, Frälsaren Jesus Kristus, med öppen famn. ”Kom till mig alla ni vilsna, olyckliga själar, alla ni som bär på tunga bördor, och ni skall finna ro och vila”, säger han. ”Jag är vägen, sanningen och livet. Jag har ett glädjens budskap till de fattiga, frihet för de fångna, syn för de blinda och frihet för de betryckta.”

Och i dag, på Första Advent, kyrkans nyårsdag, proklamerar Jesus ännu ett nådens år från Herren. Han bjuder fattiga syndare syndernas förlåtelse och medborgarskap i sitt eviga rike, i Sanningens rike, vars Konung han är.

-Du är alltså en konung? frågar Pilatus, och man kan förstå hans undran. Vore Jesus en konung skulle väl hans tjänare ha kämpat för att han inte skulle ha överlämnats åt fienden. Men en sådan konung är inte Jesus. Han är konungen med törnekronan.

Den dagen Jesus under folkets jubelrop och lovsånger red in i Jerusalem var det kanske lättare att se hans konungslighet. Men nu står han inför Pilatus, till synes maktlös, ensam, hånad och bespottad.

Men inte saknade han makt. När Petrus tog till svärdet för att försvara Jesus, fick han veta att Jesus, om han ville, kunde kalla på mer än 12 legioner änglar (Matt. 26:53), och en sådan ängel slog en gång ensam 185000 man (Jes. 37:36). Men...

*Ej kommer han med härar
Och ej med ståt och prakt;
Dock ondskan han förfärrar
I all dess stolta makt.
Med Andens svärd han strider
Och segrar, när han lider.
Välsignad vare han
Som kom i Herrens namn!*

Jesus är konungen som frivilligt låter döda sig av sina fiender för att rädda och frälsa dem undan fördömsen. En sådan kung finns inte på jorden, men så är han inte heller av den här världen. Hit till jorden kom han för att uppsöka och frälsa det som var förlorat. Och genom sitt heliga liv

och sitt oskyldiga lidande och sin död har han fullgjort sitt uppdrag och grundat det eviga rike, som inte kan förstöras och aldrig skall ta slut (Dan.7).

Och, såsom han själv inte är av världen, så är inte heller hans rike det. Hans rike är ”Guds stad, den Högstes heliga boning, Gud bor därinne, den vacklar inte” (Ps. 46). ”Gud håller den vid makt till evig tid” (Ps. 48). Dess höghet, härlighet och ära är av annat slag än världens riken. Det befäster inte sin makt och utvidgar inte sina gränser med militär vapenmakt. Nej, dess vapen är Ordet och sakramenten. Och sådan är den makt som följer de vapnen, att då konungen sänder ut sina tolv apostlar med uppdraget att utbreda hans rike i världen, så kan ingen makt hindra detta. Han som sände ut dem och som alltfört sänder ut sitt ord, säger nämligen: ”Mig är given all makt i himmelen och på jorden. Gå fördenskull ut...”

Men så som konungen är en konung med törnekrona, så är hans rike här i världen ett rike under kors och lidande. Medborgarna där lever under samma anseende som Konungen – missförstådda, föraktade, sedda över axeln.

Lögnens fader, djävulen, hatar detta rike, dess konung och dess innebyggare, och han har miljontals trogna bundsförvanter i sin tjänst, ständigt redo att med alla till buds stående medel bekämpa Kristi rike. Det innebär, för Kristi rikes innebyggare, mycket lidande, svårigheter och frestelser. Stundom vacklar de och faller, men Herren reser dem upp igen. Och intill tidens slut skall hans rike fortsätta sitt segertåg över världen till dess alla folk nåtts av Sanningens ord om Sanningens konung.

*Det segra skall, ditt korsbanér,
Trots all mörkrets makter
Och samla folken fler och fler
Från jordens skilda trakter,
På det ditt namn må bliva stort
Liksom ditt lov från ort till ort
Allt intill världens ände.*

Sådant är Kristi rike, den heliga allmänliga kyrkan, de heligas samfund. Hon är uppbyggd på Sanningen, på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv.

Medlemmarna i den kyrkan, den sanna kyrkan, vars gränser är osynliga men som famnar tiden och evigheten, är medborgare med de heliga. De kallas i Skriften Guds husfolk. De kallas Guds älskade, ett heligt folk, ett egendomsfolk, ett konungsligt prästerskap, de utkorade, de heliga, Guds barn och Kristi medarvingar.

Sådant har de svårt att tro om sig själva, för de vet sig vara fulla av synd och brist. De tar ständigt felsteg, de är ängsliga, fega, rädda, klenetrogna. De ville gärna vara annorlunda, och det är deras stora sorg att de så uselt hedrar sin Herre och Konung och är ständigt beroende av hans nåd och förlåtelse.

I Jesus Kristus har de funnit sin Frälsare. Honom kan de inte leva utan, men med honom sammanfogas de och uppbygges till ett heligt tempel i Herren.

Och deras kännetecken är detta: *Var och en som är av sanningen lyssnar till min röst.* De vill höra honom tala, de älskar hans ord och vill gärna följa och lyda honom. De älskar sina bröder och systrar i Guds rike och de gläds över tillfällena att få visa dem omsorg och kärlek. Och de tar vara på de tillfällena som ges att få samlas runt Ordet och sakramenten i den kristna församlingen, för att så uppbyggas, befästas och bevaras i tron.

Men Kristi rike är inte av den här världen och därför känner inte heller världen dess härlighet och skönhet. Vem kunde i den hånade, misshandlade och övergivne nasaréén se den evige Konungen i en segerrik och härlig kamp!

Vem kan i svaga, skröpliga och bristfulla kristna se Guds, den eviges och allsmäktiges barn, himmelsmedborgare och Guds utvalda!

Och vem kan i Guds rike på jorden se vad som en gång skall uppenbaras i obeskrivlig härlighet, då en oräknelig, skinande vitklädd skara skall stå lovsjungande inför Guds och Lammets tron i himlens fullkomliga värld!

Men en gång blir detta verklighet. Då skall detta förgängliga ikläda sig oförgänglighet. Då skall Guds rikes härlighet uppenbaras och dess innebyggare tillika uppenbaras i härlighet. ”Därför”, skriver Paulus, ”tappar vi inte modet... Ty vår nöd, som varar ett ögonblick och väger lätt, bereder åt oss på ett oändligt rikt sätt en härlighet, som väger tungt och varar i evighet” (2 Kor. 4:16f).

Den härligheten är även du välkommen att dela. I dag firar vi kyrkans nyårsdag och får ta emot ett nytt nådens år från Herren. Han räcker oss i dag detsamma nådens evangelium som tiderna igenom vunnit medborgare för Guds rike. Så lyssna då till Herrens röst, att också du må bli en av dem som hör Sanningen till.

Amen.